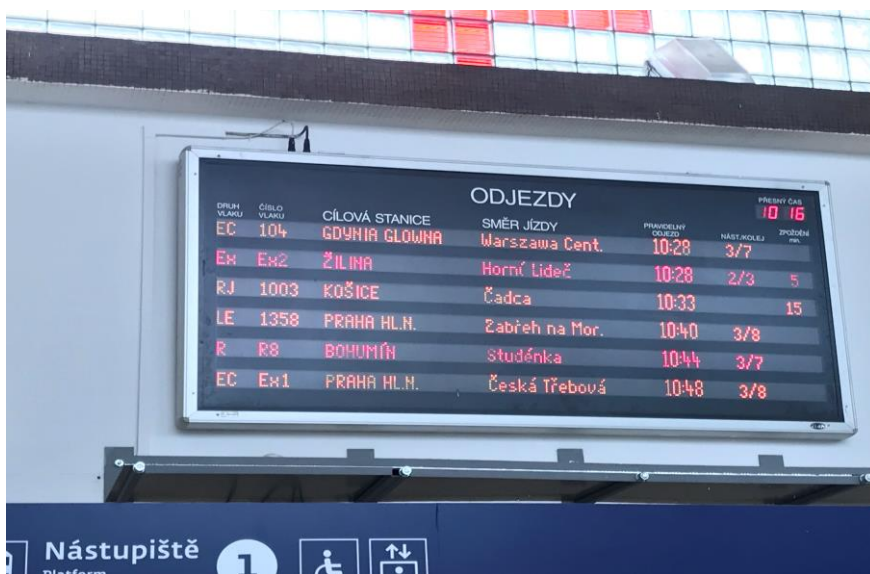

SMER ZÁŽITKU, POĽSKO

Cestovanie, alias deň prvý.

7:53, čas ktorý znamenal začiatok nášho zážitku, bol to odchod vlaku z železničnej stanice v Považskej Bystrici a s cieľovou stanicou bolo mesto Hranice na Moravě v Česku. Tam sme dorazili 9:32 a vlak už so smerom jazdy: Varšava, odchádzal 10:28

Po hodinovom čakaní v Česku sme nastúpili na vlak do Varšavy a čakala nás dlhá, skoro 5 hodín dlhá cesta.

DRUH VLAKU	CÍLOVÝ VLAKU	CÍLOVÁ STANICE	SMĚR JÍZDY	PLÁNOVANÝ ODJEZD	NÁSTUPNÝ	zpoždění min.	PREŠEV ČAS
EC	104	GDYNIA GLOWNA	Warszawa Cent.	10:28	3/7		10 16
EW	EW2	ŽILINA	Horní Lideč	10:28	2/3	5	
RJ	1003	KOŠICE	Čadca	10:33		15	
LE	1358	PRAHA HL.N.	Zábřeh na Mor.	10:40	3/8		
R	R8	BOHUMÍN	Studénka	10:44	3/7		
EC	EW1	PRAHA HL.N.	Česká Třebová	10:48	3/8		

Nástupiště Platform

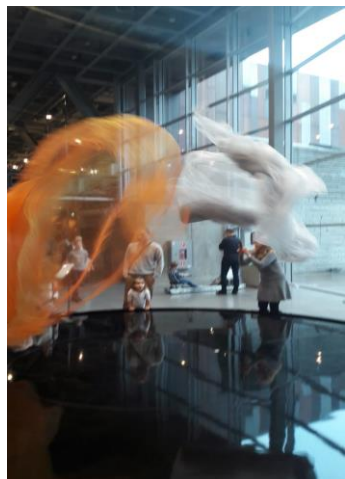
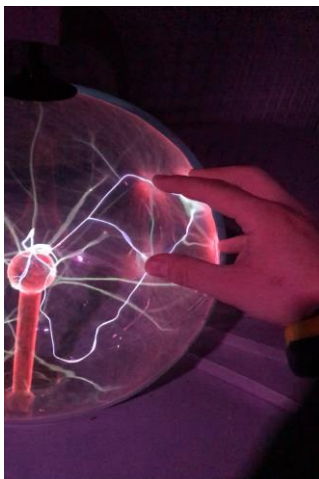
Ten najvyššie je náš vlak do Varšavy.

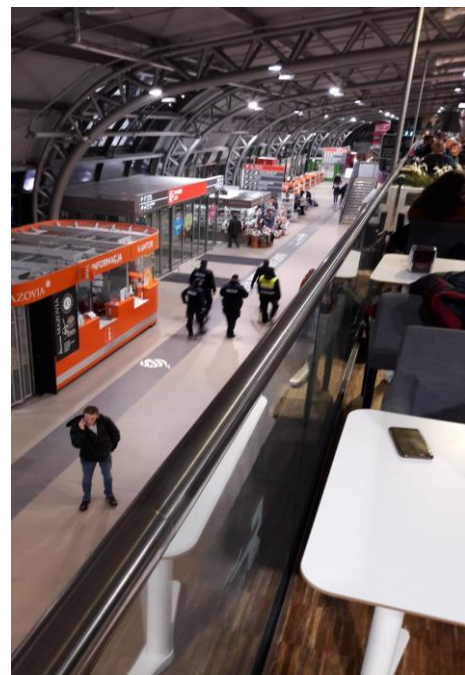
Po piatich hodinách, keď sme dorazili na miesto, už nás očakával riaditeľ, tak sme sa privítali, dozvedeli sme sa, že sme dorazili ako úplne prví, a museli sme ešte počkať na ostatných, a tak si pre nás pripravili aktivity, na ktoré sme spoločne vyrazili súkromným autobusom.

Prekvapili nás návštevou veľmi zaujímavého miesta - Kopernikovo vedecké centrum vo Varšave, kde sme videli mnoho a mnoho zaujímavých vecí, ktoré na rozdiel od ostatných bolo výnimočné tým, že všetkého sme sa mohli dotknúť a vyskúšať si rôzne objavy modernej a aj staršej vedy.

Spolu s nami bol samozrejme aj riaditeľ, s ktorým sme tiež zdieľali, že nás to zaujíma a že to bolo veľmi zaujímavé a veľmi poučné, tzv. škola pokusom a hrou.

Po zaujímavom vstupe do programu, sme počkali a prišiel pre nás autobus, ktorý chvíľku meškal, ale kvôli tomu, že autobus išiel pre žiakov a učiteľ'ov z Turecka, ktorí sa neskôr ukázali ako príjemní a priateľskí ľudia. Po pár chvíľach sme sa dozvedeli že žiaci a učitelia z Grécka dorazili tiež, ale spoločne sme museli počkať vo Varšavskom letisku na posledných ľudí z Veľkej Británie, aby sme išli spoločne na hotel do Sierpcu a ubytovali sa.

Keď dorazili, tak sme celkom unavení vyrazili na hodinu a pól dlhú cestu na hotel, kde sme si rozdelili izby vybalili sa, dali sa na poriadok a povedali si plán na nasledujúci deň.

Na hoteli bolo široké pokrytie Wi-Fi, a tak aj keď bolo neskoro, tak aj tak sme zavolali domov a dali všetkým vedieť, aký bol náš prvý deň a ako začal náš príbeh, o ktorom budeme dlho rozprávať doma.

Prvý deň školy alebo prvý deň zoznamovania, alias deň druhý.

Deň začínal raňajkami okolo 8:00. Raňajky boli v podobe menších švédskych stolov, na ktorých síce nebolo až toľko druhov jedla na výber, ale bolo tam jedlo, ktoré bolo chutné a dalo sa z toho vždy niečo vybrať, či už z vajec na rôzne spôsoby alebo syry, salámy, párky, šaláty, cereálne vločky, rôzne džúsy, voda, káva a podobne.

Po raňajkách sme mali čas na upravenie a prichystanie všetkého potrebného do školy a potom nás všetkých spoločne odviezli do mesta Sierpc, v ktorom bola naša škola - Liceum Ogólnokształcące im. biskupa Leona Wetmańskiego, ktorá sa stala našim dočasným "domovom".

Cesta autobusom do školy
v Sierpci.

V škole nás privítali už aj študenti z Poľska a prijali nás medzi nich a predstavili nám školu, aby sme sa vedeli v nej aj orientovať.

Zobrali nás do špeciálne určenej triedy a oficiálne nás privítali, predstavili nám program, prezentovali prezentáciu o Poľsku, predstavili nám poľských študentov a potom sa nám oficiálne predstavil aj riaditeľ, ktorý nás oboznámil so všetkým potrebným.

Následne bola súťaž o najlepšie logo, ktoré bolo orientované skôr na vtipnejšiu stránku, ako na tematickejšiu.

Oboznámili nás o následných dňoch, menšom občerstvení, o prestávkach, ale hlavne o tom, ako bude prebiehať deň v škole. Povedali nám, že budeme náhodne rozdelení do štyroch skupín po piatich ľuďoch, no a každý v tej skupine musel byť z iného štátu, to bolo zamerané hlavne na spoznanie sa a vzájomné dorozumenie a porozumenie si. Riešili sme úlohy, ktoré boli zadané na tabuly pomocou dataprojektora. Úlohy neboli zložité, boli na hlavne na rozmyšľanie a ak sme náhodou nevedeli, tak sme si všetko vysvetlili a spoločne prišli na správne riešenia.

S krátkymi prestávkami to bol ideálny čas na spoznanie sa a porozprávanie sa o rôznych veciach s ľuďmi z úplne rozdielnych kultúr a pritom sme zistili, že sme všetci rovnaký a že hranice jazyka a rozdielných národností idú absolútne bokom.

← Dvere učebne v ktorej sme trávili čas v škole.

Učebňa Erasmus +

← Cez prestávky sme sa spoznávali aj s poľskými študentami, ktorí boli veľmi zhovorčiví, a mali záujem sa s nami rozprávať a dalo sa s nimi porozprávať aj po Slovensky. Hľadali si rôzne zábavky, či už to boli nejaké hry, karty, hrali na gitare a dokonca aj ja som ich naučil jednu pesničku.

Mne osobne urobilo veľkú radosť aj to, že každému dali svoju menovku. (ja som svoju daroval tureckej študentke, lebo som videl že s tou menovkou odovzdávam aj radosť a čiastočne aj spomienku.

Panoráma školy a jej prostredia.

Po vyriešení príkladov sme sa išli spoločne prejsť a naobedovať cez centrum mesta Sierpc do novootvorenej reštaurácie, kde varili veľmi chutne a za dobrú cenu. Pri obede bol tiež čas na bližšie spoznávanie a dorozumievanie sa.

Z obedu nám dali priestor aj na nakúpenie všetkého čo potrebujeme, a tak sme išli do obchodného centra.

Potom sme sa rozlúčili s poľskými žiakmi, zaviezli ich a išli sme už na hotel, lebo už bol pomaly večer. A slnko už zapadalo za horizont.

Odfotené na ceste späť na hotel.

Môj názor na Erasmus+ a celkovo o exkurzie do Poľska .

Osobne si myslím, že ma to posunulo ďalej či už z pohľadu jazykového alebo po ľudskej stránke, že som odstraňoval predsudky a snažil sa ľudí spoznávať takí akí sú. Posunulo ma to ďalej aj z pohľadu matematického chápania naučil som sa robiť v matematickom/geometrickom programe Geogebra, ktorý sa mi najskôr nepáčil, ale potom sa to zmenilo keď som porozumel prostrediu programu a vedel som na čo sa dá využiť. Je to veľmi pekná skúsenosť do budúcnosti a myslím si že som sa zlepšil či už v jazyku, ale aj ľudskejšie a matematike. Matematika bolo to, kvôli čomu sa to vôbec uskutočnilo a myslím si že z môjho pohľadu sa im to vydarilo, lebo aj som sa naučil niečo viac z pohľadu Matematiky. Bolo to zamerané hlavne na matematiku možno až moc. Bolo to dosť organizované, až máličko preorganizované, ale inak ľudia boli úžasný, priateľskí, snažili sa rozumieť, vedeli pomôcť. Čo sa týka učiteľov, tak tam sa nezmenilo takmer nič v tomto názore, akurát to vedeli profesionálnejšie vysvetliť, hlavne učiteľia z Veľkej Británie a Grécka. Pán riaditeľ bol veľmi veľmi milý a zhovorčivý a bolo vidieť že mu záleží na tom, ako sa budeme u nich cítiť a ako budeme spokojný. Na tej škole bolo vidieť že sa tomu veľmi venujú, lebo mali všetko pekne ozdobene a boli pripravený takmer na všetko. Povedal by som, že to berú viac vážne, ako ostatní, niekedy som nevedel či to je dobre alebo nie. Ale škola, mesto a ľudia boli takmer dokonalí. Ubytovanie bolo veľmi pekné a za seba môžem povedať, že mne nechýbalo absolútne nič a cítil som sa tam ako doma. Pekné bolo aj prímorské mesto Gdansk, ale trochu ma mrzí, že neostal čas aj na výlet ku moru, to je tá pre organizovanosť, pri ktorej neostane čas na takéto veci, jednoducho chýbala taká väčšia voľnosť. Super bol aj posledný deň, ale bolo to už dosť dlhé, keď sme prechádzali celú Varšavu a hovorili si históriu. Bolo to pekné ale trochu únavné, ale večer v hoteli vo Varšave to úplne napravil, tam sme spoločne večerali a potom sme išli do Sáun a vírivky, ktorá bola fantastickým odpočinkom po preplnenom programe v Poľsku. Poľsko ako krajina sa moc od Slovenska neodlišuje, akurát sa mi zdalo trochu viac znečistené. Ale inak tam bolo naozaj krásne a som nesmierne vďačný že som sa tohto programu mohol zúčastniť. Erasmus+ mi dal mnoho, ale nedal by mi nič keby tam nejdem a nezúčastním sa toho. Som vďačný p. učiteľovi Heššovi a p. učiteľke Markechovej za to, že som sa mohol zúčastniť a zažiť atmosféru Erasmu+ spolu s nimi, boli mi veľmi dobrými koordinátormi, myslím si, že hovorím za všetkých chalanov, ktorým tiež ďakujem za super zážitky, ale hlavne našim profesorom patrí naozaj jedno VEĽKÉ DAKUJEM.